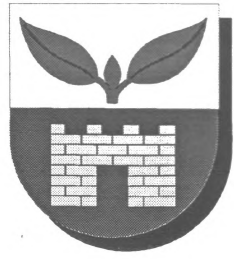

Latvian adaptation

MŪSĒJIE PASAULĒ

numurā:

- kāpēc netika vērtēta pilsētas sakoptākā māja? ➔ 2. lpp.
- leģendārais zīmēšanas skolotājs Ojārs Bērziņš ➔ 3. lpp.
- salaspilietei Preiļos - zelts! ➔ 4. lpp.

"TIĀDE" IEKARO BRĒMENIEŠU SIRDIS

25. jūnijā no Eiropas kora dienām - 96, kas no 21. līdz 23. jūnijam notika Brēmenē (Vācija), atgriezās Salaspils pilsētas domes jauniešu koris *Tiāde* (plašāku materiālu par viņiem varējāt lasīt SV Nr. 2). Kā liecina gan kritikas avīzēs, gan pašu koristu stāstījums - *Tiādes* uzstāšanās bijušas lieliskas: pēc mūsu jauniešu priekšnesuma vācu publika savu atzinību paudusi, pieceļoties kājās... Kā teikuši festivāla organizētāji - lai vāciešus izkustinātu, vajadzīgs bumbas sprādziens. Šoreiz pietika ar *Tiādes* dziedāšanu.

Ar Brēmenē piedzīvoto lūdzu dalīties *Tiādes* diriģenti **Ilzi PIZĀNI**.

- Pastāsti, lūdzu, tuvāk, kas tas par festivālu, un mazliet par tā norisi!

publikas pilnās zāles. Trīs dienu laikā mēs sniedzām 5 koncertus - tā ir ļoti liela slodze. Koncerti notika Brēmenes lielākajās baznīcās un koncertzālēs.

- Kā brēmenieši jūs uzņēma?

- Mēs piedzīvojām ļoti jauku un sirsnīgu uzņemšanu, jo dzīvojām Brēmens gospelkora (amerikāņu garīgās dziesmas - red.) dziedātāju ģimenēs. Viņi gan bija gados vecāki cilvēki, varbūt arī tāpēc patiešām jutām īpašu mīlumu. Dažas mūsu meitenes pat atrada sev tētus, un šķirties bija ļoti žēl.

Organizatoriski festivāls bija ļoti augstā līmenī. Lielu atbalstu tam sniedz arī Brēmenes pilsēta - visas pusdienas un vakariņas mums bija apmaksātas, uz koncertiem un mēģinājumiem atveda un aizveda. Varēja just, ka šis festivāls arī Brēmenei ir ļoti nozīmīgs. Un nav jau nekāds brīnums, jo vā-

Atklāšanas koncerts Sv. Magnusa baznīcā.

Jāatzīstas, ka rīta koncertos mūsu sniegums nebija tik spožs, bet vakara koncertu kvalitāte arvien auga. Noslēguma koncerts notika Blumentālbaznīcā, un tas bija mūsu augstākais sasniegums. Gribētu atzīmēt Pētera Vaska dziesmu *Savai tautai*, kuru dziedot un diriģējot, man skudriņas skrēja pa muguru...

- Tev, kā nu jau profesionālai diriģentei, nebūs grūti raksturot citu kora sniegumu līmeni.

- Šādos festivālos ļoti uzmanīgi jāizvēlas repertuārs. Laiks katram korim bija tikai 15 minūtes, izņemot pēdējo koncertu, kad dziedājām 40 minūtes. Vajag izvēlēties foršas dziesmas - vairāki kori "iekrita" tāpēc, ka bija izvēlējušies neinteresantas dziesmas un pārsniedza sev atvēlēto uzstāšanās laiku.

Vispār mēs bijām visjaunākais koris - visi brīnījās, ka kopā esam tikai pusotru gadu.

- Kāds bija jūsu izvēlētais repertuārs?

- Daudzi citi kori arī bija izvēlējušies ļoti zināmus skaņdarbus.

Taču, ja tie neizdodas, tas ir lielāks mīnuss, nekā dziedot nedzirdētu skaņdarbu. Mēs ieguvām ar to, ka dziedājām latviešu kormūzikas jauno klasiku - Riharda Dubras un Pētera Vaska dziesmas. Arī Raimonda Paulu, kurš viņiem nav pazīstams.

- Kas visvairāk patika vācu publikai?

- Protams, latviešu tautas dziesmas! *Div' pļaviņas es nopļāvu* un *Rīga dimd*. Bet arī, kā varēja just pēc ovācijām zālē un atsauksmēm presē, - Inta diriģētā Duglasa Brenčleja (*Douglas Brenchley*) *Alleluia*, - ārkārtīgi priecīgs, bet grūts, garš septiņbalsīgs skaņdarbs.

- Neilgi pirms aizbraukšanas jums vēl bija finansiālas problēmas. Kā atrisinājāt tās?

- Ļoti gribētu pateikties mūsu labvēļiem, un tie ir: SIA *Līvzeme* prezidents Teodors Geks, kafējniecības *Lion* īpašnieks Vilnis Grīviņš, sabiedrības *Druka* direktors Farīds Gaļhanovs, SIA *Viksna* direktors Sergejs Lobanovs un Rīgas HES direktors Rogoļa kungs! Protams, arī domes priekšsēdētājs Juris Putniņš mūs atbalstīja gan finansiāli, gan morāli. Arī domes grāmatvede Ināra Gerenovska un sekretāre Inese, bez kuru palīdzības mēs nekur nebūtu tikuši, jo, kā allaž, visi dokumenti tika nokārtoti pēdējā brīdī...

Liels paldies arī SIA *Ormanis* par to, ka mums bija iespēja dabūt autobusu, un mūsu mīļajiem šoferiņiem Mārim un Viktoram, kuri bija ārkārtīgi jauki visu brauciena laiku. Viņi brauca ātri un labi, it sevišķi - uz mājām! Paldies Jāņa tēvam Alanam par alu!

- Varbūt koris guva arī kādas "ieķšējas" atziņas...

- Domāju, ka daudziem koristiem atvērās acis un viņi ieraudzīja, ko īsti spēj. Tie rakstiņi varbūt ir par daudz labi uzrakstīti, bet to autori acimredzot samanija gaisotni, kas valda mūsu korī. Korim tas bija pietiekami ilgs laiks kopā, lai ikviens saprastu, ka tieši viņš korim ir vajadzīgs visvairāk! Ceru, ka pēc šī brauciena kāds mainīs arī savu attieksmi pret kori un mēģinājumiem. Domāju, ka koris ir izveidojies par kolektīvu, kurā cilvēki viens otram ir vislielākais dārgums, un kuri zina, ko kopā spēj paveikt.

Aija PIZĀNE: - Ilze visu laiku stāsta par kori, bet es gribētu pateikt, ka koris iekaroja simpātijas arī ar saviem diriģentiem, kuri festivālā bija visjaunākie. Ints un Ilze izcēlās arī ar to, ka abi dziedāja: pēc Ilzes izpildītās Mocarta *Kronēšanas mesas* soprāna ārijām *Kyrie* un *Agnus Dei* publika piecēlās kājās... Kārtējo reizi vācieši atzina, ka latvieši ir ļoti muzikāla tauta. Tātad - arī mums ir nākotne!
□

Inga REČA

P.S. Koris "TIĀDE" grib pateikt paldies saviem labvēļiem un vecākiem, un aicina jūs visus uz koncertu, kas notiks pilsētas domes lielajā zālē šodien, 5. jūlijā, 19.00! Mijī gaidīti arī visi interesenti, kuri vēlētos dzirdēt Brēmenes festivāla atskaņas!

P.P.S. Jauni dziedātāji tiek gaidīti rudenī!

Tiāde Brēmenē pie "Brēmenes muzikantiem".

- Eiropas kora dienas Brēmenē notiek ik pēc trim gadiem un šis jau bija septītās. Mūsu koris bija vienīgais no Latvijas. Festivālā vēl piedalījās kori no Lietuvas, Austrijas, Nīderlandes, Šveices, Beļģijas, pašas Vācijas.

Ar katru reizi šis festivāls kļūst arvien populārāks, par ko liecināja

cu kora mākslai ir senas tradīcijas - kopš pagājušā gadsimta sākuma. Vācieši saprot un prot novērtēt, kas ir kas kormūzikā.

(Tādā mazliet nenopietnā līmenī: koris iekaroja publiku ar mūsu meiteņu šarmu - visi runāja, ka mums jau dziedot vieni fotomodeļi!)

ĻOTI AUGSTS KONCERTA SASNIEGUMS.

(Par atklāšanas koncertu)

(..) Izteiksmes prieks.

Ari latviešu koris *Tiāde*, Inta Teterovska un Ilzes Pizānes vadībā, radīja spilgtus koncertus. Balsis ļoti skaisti saplūda, bija drošas, noturīgas, tīras un priecīgas. Īpaši spirtu iespaidu atstāja viņu dziedātā *Alleluia*.

DZIEDĀŠANA IR INTERNACIONĀLA VALODA.

(Eiropas dziesmu vakars hoteli *Strandlust*)

(..)Vispirms pieminēšu kori *Tiāde* no Salaspils (Latvija), kas, neraugoties uz koncertēšanai nepiemērotiem apstākļiem - tā notika deju zālē -, pārsteidza ar koncertskaņas iespējām. Balsis lieliski saplūda un bija izteiksmīgas, majestātiskas. Viņu dziedājums ar vieglumu iegāja apgarotās publikas sirdīs.

Pirmdiena, 24. jūnijs, "Brēmenes Ziņas"

Interessants them Rang
Europäischen Chortagen
solistischen Einlagen gefiel besonders der Beethovenische "Frühlingsruf"
Fröhlichkeit ausgedrückt
Auch der lettische Jugendchor "Tiāde" unter Leitung von Ints Teterovskis und Ilze Pizāne konnte Akzente setzen. Die Stimmen mischten sich gut, waren sicher, sauber und drückten Fröhlichkeit aus. Besonders das "Alleluja" wirkte sehr erfrischend.
80 Männer unter der Leitung von Boyke Brand vereinigter der "Horster Mannenkoor" aus den Niederlanden. Sie verliehen dem Gesamtklang ein beachtliches Volumen. Trotz der großen Anzahl von Sängern wirkte das Ensemble aber nicht träge, sondern

Ilmāra Vamža mājas dārzā...

KĀPĒC NETIKA VĒRTĒTA SALASPILS SAKOPTĀKĀ MĀJA?

Pēc pilsētas domes rīkotā konkursa "Par sakoptāko dzīves un darba vietu Salaspils pilsētas teritorijā" rezultātu paziņošanas laikrakstā *Salaspils Vēstis*, uz redakciju atnāca Ilmārs Vamža kungs, kurš nebija vienprātis ar vērtēšanas komisijas domām. Un proti: Vamža kungs bija neizpratnē, kāpēc jau otro gadu pēc kārtas viņa mājas vērtēšana tiek ignorēta vispār.

Lai noskaidrotu šo iemeslu, devos pie vērtēšanas komisijas locekļa un pilsētas labiekārtošanas komisijas priekšsēdētāja Jāņa Šrēdera, kurš paskaidroja, ka nekāda netaisnība nav notikusi, jo konkursa nolikumā ir skaidri rakstīts, ka vērtētas tiek dzīvojamās mājas un to apkārtnes, bet Vamža kunga māja vēl ir jaunbūve.

Ar ko tad dzīvojamā māja atšķiras no jaunbūves?

J. Šrēders: "Individuālajai dzīvojamajai mājai jaunbūves statuss ir tik ilgi, līdz tā tiek nodota ekspluatācijā. Vamža kunga māja joprojām nav nodota un viņš tur dzīvo ar pagaidu piekārtošanu. Lai māja iegūtu dzīvojamā statusu, jānodrošina tās ekspluatācija, kas nozīmē, ka jānodrošina tās drošība un komforts, kā arī jānodrošina tās apkārtne, lai tā būtu pieejama un ērta dzīvošanai."

mās mājas statusu, tās fasādei jābūt pabeigtai, elektrībai - kārtībā un jāatbilst ugunsdzēsības noteikumiem, māja jānodod pieņemšanas komisijai. Ilmāra Vamža māja atbilst šīm prasībām, izņemot to, ka viņam nav pastāvīga elektrības pieslēguma un māja nav nodota ekspluatācijā.

Es zinu, ka Ilmāra Vamža māja ir labāk sakoptākā māja Salaspilī, bet tai ir tikai pagaidu statuss. Mēs negribējam atkāpties no konkursa nolikuma, lai izvairītos no citu iedzīvotāju pretenzijām. Jo līdzko atkāpjas no konkrēta vārda, sākas nesaskaņas - kāpēc vēl vairāk neatkāpties un kāpēc pavisam neatkāpties?!

Pagājušajā gadā pilsēta nodeva

ekspluatācijā jaunās elektrotrases, tā ka jauda Vamža kunga mājai atļauj pieslēgties, un es tiešām nezinu, kāpēc viņam tik ilgi ir elektrības pagaidu pieslēgums. Neatceros, ka kādai citai jaunbūvei būtu bijušas problēmas ar elektroenerģijas realizācijas nodaļu Līči. Patiesībā viņam ļoti maz vajadzēja izdarīt, lai viss būtu kārtībā, tāpēc esmu stipri izbrīnījies, ka tas vēl nav noticis."

Jānis Šrēders noliedza runas par to, ka Ilmāra Vamža māja nav vērtēta kokursā tāpēc, ka viņš ir Rīgas komercbankas Salaspils filiāles direktors un viņam ir lielākas iespējas to skaisti iekopt. □

Inga REČA

...un fasāde.

KĻŪDAS LABOJUMS

Mūsu avīzes 6. numura raksta "Konkurss un tā uzvarētāji" 3. punktā (par vislabāk noformētājam un sakoptākajam sabiedriskās un ražošanas iestādes ēkām un to apkārtni) jābūt nevis "Valsts a/s "Latvijas Dzelzceļš" elektroapakstacijas "Salaspils" un tās apkārtni

(priekšnieks - Gunārs Cvēbelis)", bet "Valsts a/s "Latvenergo" augstsprieguma tīkla apakstacijas "Salaspils" un tās apkārtni (priekšnieks Māris Migla)".

Atvainojamies par pieļauto neprecizitāti.

Vērtēšanas komisija

VĒSTULE

LASĪTĀJI ARĪ RAKSTA

Manā priekšā - jaunā izdevuma "Salaspils Vēstis" pirmie četri numuri. Tā iznākšana ir apsveicama, jo Salaspils ir gana liela pilsēta, kur notiek daudz kas svarīgs un ievērojams, ko pieminēt (saglabāt) "rakstos" ir lietderīgi.

Taču vēlētos izteikt dažas savas domas.

Četrus lappuses vienā numurā nav daudz, tāpēc vai lietderīgi vienu no tām izmantot tikai viena jautājuma aplūkošanai? Lai gan, ja, piemēram, par O. Gasjūnu rakstītu uz puslappuses, nekāds istens raksturojums neiznāktu. Te tāpat ir zināma pretruna, ko varētu atrisināt, palielinot izdevuma apjomu līdz 8 lpp., bet tas laikam gan pagaidām nav iespējams.

Šķiet, pārāk daudz uzbrūkoši rakstīti par E. Krēslīņu - galu galā arī starp skolotājiem (un skolotājiem) atradīsies tādi, kas ne visai atbilst savam amatam. Vēlos piebilst, ka direktoru nepazīstu un nevaru par viņu izteikties, bet mani kaut kādā mērā pārsteidza tas, ko sacījis skolotāja M. Vlasenko. Iznāk, ka viņai nav nekādas pašiniciatīvas un atbildības sajūtas, jo viņa tikai gaida komandas "no augšas".

Pašlaik Salaspilī tiek sastādīti suņu un kaķu reģistrācijas saraksti ("SV", Nr.3). Būtu interesanti izlasīt avīzē rezultātus - cik tad suņu mums ir, kādām šķirnēm tie pieder, varbūt ir vietas (ielas), kur to īpaši daudz. Katrā ziņā patlaban ar suņiem kārtības nav - vismaz Miera ielā pārāk bieži tie klist bez uzpurņiem, bet nekādas garantijas par to miermīlīgumu nav.

Diezin vai vērts rakstīt par bērniem, kuri uz īsu brīdi pazuduši, ja nu vienīgi kādreiz pieminēt kādu "varoni", kas pamanījies no Salaspils aizsmaukt tālu prom, piemēram, uz Jaungulbeni ("SV", Nr. 4).

Manuprāt, pilnīgi lieki rakstīt par suni, kas pārēdies mīklu (bet kādu - vai kotlešu?), vai par to, ka policijā "nogādāts kāds bezpajumtnieks" (viņa vārds?), par to, ka kāds pie poliklinikas ilgi ēdis un dzēris. Ietaupīto vietu varēja izmantot informācijai, kur (ja zināms) cilvēkus sakodušas ērces, lai citi zinātu, kur vairāk uzmanīties. □

Vēlot sekmes - Z. SPURIS, prof., biologs (zoologs)

HI-HIKS!

NELIKUMĪGĀ BŪVNICĪBA IR ATKLĀTA!

Biju nobažījies par to, ka aplūst tuvējie lauki un nedarbojas drenāžas sistēma. Apskatīju ūdens noplūdes tālāko ceļu galvenajā novadgrāvī, pie Salaspils vecajiem kapiem. Un liels bija izbrīns, ieraugot, ka novadgrāvī šķērso apmēram 1,5 m augsts un 4 m plats no zariem, zālēm, akmeņiem un dūņām būvēts aizsprosts. Tas veido paprāvu ūdens tūplni un applūdina apkārtnējos laukus, sabojā drenu sistēmas. Dienā aizsprostu pār-

rakām un grāvja noteci atjaunojam, bet naktī tas atkal tika rūpīgi savests kārtībā un nostiprināts.

Par neatļauto būvniecību aizdomās tiek turēti... bebbri - lielic grauzēji, kas slēpjas zemūdens alās. Tāpēc siltumnīcu saimniecība SIA *Salvija* lūdz palīgā dabas draugus vai īstus bebru ķērājus, kuri varētu palīdzēt nelūgto celtnieku postošā darba novēršanā! □

Helmuts VASILIS

PILSĒTĀ

SANSARA*

(kā mēs dzimstam, mirstam, precamies...)

Salaspilī, tāpat kā citviet pasaulē, cilvēki dzimst, saņem vārdus, precas un arī mirst. Savukārt, lai novērstu nevajadzīgus pārpratumus un strīdus par to, vai *Juris* tiesām ir *JURIS*, visas šīs svarīgās ziņas tiek ierakstītas biežās grāmatās un iegūst dokumenta spēku.

Salaspilī reģistrēt laulību, jaundzimušo vai nesen mirušo radnieku, kā arī dot vai saņemt vārdu var Salaspils Dzimtsarakstu nodaļā, Līvzemes ielā 8.

1994.gadā Salaspilī ir reģistrētas 110, 1995.gadā - 85, bet līdz 1996.gada 15.jūnijam - 31 laulība.

Salaspilī, kā jau tas daudznozīmīgai pilsētai pieklājas, samērā populāras ir jautās laulības, taču par spīti nelabvēļu apgalvojumiem, ka dažādu tautu atšķirīgās tradīcijas neveicina kopdzīvi, neviena kopš 1994.gada 1.janvāra reģistrētā laulība vēl neesot šķirta.

Kur precas, tur dzimst arī bērni. Arī Salaspilī bērni biežāk dzimst pavasarī un vasaras sākumā. 1994. gadā reģistrēti 166 jaundzimušie (73 meitenes un 93 zēni), 1995.gadā - 150 (73 meitenes un 77 zēni), bet līdz 1996.gada 15.jūnijam - 47 jaundzimušie (20 meitenes un 22 zēni), tai skaitā arī šīgada pirmie dvīņi - Estere-Marija

un Dāvids-Roberts. Taču tie nav čettriši, kā varētu likties paviršam lasītājam, bet dvīņi ar vairākiem vārdiem un, kā liecina pēdējo gadu prakse, iespējams, ka tuvāko gadu laikā cilvēks ar vienu vārdu Salaspilī kļūs par retumu. Bet pagaidām populārākie vārdi 1994.gadā meitenēm bija - Anna un Viktorija, zēniem - Artūrs un Aleksandrs. Savukārt 1995.gadā - Viktorija, Anastasija un Artūrs. Ja nu tomēr kāds ir neapmierināts ar vecāku izvēli un nevar naktis mierīgi gulēt, tad Latvijas likumdošana dažos gadījumos sniedz iespēju mainīt ienīsto vārdu pret sen iekāroto. Tā 1995.gadā vārdu vai uzvārdu ir

mainījis 21 salaspilietis, bet līdz šīgada 15.jūnijam - tikai viens.

Taču, kā zināms, nekas nav mūžīgs. 1994.gadā Salaspilī reģistrētas 265 miršanas, 1995.gadā - 238, bet līdz šīgada 15.jūnijam - 95 (49 sievietes un 46 vīrieši). Vīrieši Salaspilī itin bieži mirstot vardarbīgā nāvē, tā arī nesasnēguši mūža novakari... □

Gatis PURIŅŠ

* sansara - dzīvības un nāves mūžīgais riņķojums senindiešu filosofijā un budismā

- Esmu dzimis Rīgā, Pārdaugavā, kur ielas ir nebrūģētas un cilvēki līdz sirmam vecumam staigā basām kājām. Visas šīs nomaļās ieliņas, vienstāvu mājiņas, šķībie žogi... Tāda Ubāna pasaule... Mēs nebijām nekādi bagātie un es atceros, kad ienāca krievi un bija skaidrs, ka lats aizies zudumā, vecāki man atļāvās nopirkt uzvalku un velosipēdu, par ko es ļoti slavēju padomju varas nodibināšanos. Bērniībā daudz lasīju. Āgenskalna bibliotēkā bija kaut kādi bilžu albūmi, un es stundām varēju skatīties Dīreru un Rembrantu. Tā ka acīmredzot bērniībā jau kaut kāda *ievirze* ir bijusi. Nu un tad visa tā 4.vidusskolas humanitārā audzināšana, kas patiesi bija traģiski humanitāra, jo no matemātikas, fizikas, ķīmijas es neko daudz neieguvu, toties mēs visi skrējām klausīties Zentu Mauriņu un lasījām Raudivi, studējām Ziemeļnieka runas, un, protams, Frici Bārdi un Poruku... Tā bija gaisotne, kurā mana paudze tika izaudzināta. Domāju, ka tas visumā bija ļoti stulbi, jo mēs bijām galīgi nesagatavoti dzīvei un tas smagi atsaucās kara laikā, kad nemaz neorientējamies pasaules notikumos - dzīvojām tādā romantiskā miglā. Kad man bija jāsāk pašam maizi pelnīt, vienīgais sakarīgais, ko varēju iedomāties, bija skola. Ir jau tajā skolotāja darbā gājis visādi, taču ko citu pasākt man nekad nav bijis prātā. Pirmais saprātīgais skolotāja darba posms bija vēstures mācīšana. Interesanti, ka mani pašu vēsturē vienmēr mazāk interesējis, ka s ir noticis, bet mani interesēja, un arī bērniem centos pastāstīt, kā pēc kas ir varējis notikt, kāds ir tas vēstures mehānisms. Savulaik biju izstrādājis arī metodiku, kā bērniem to iemācīt. Nav jau vērts pieminēt, bet savulaik ar šo savu metodiku biju kļuvis *ārkārtīgi slavens*, un skolā nemitīgi notika vēstures skolotāju sanāksšanas, kursi un semināri, tā ka es daudz kaut ko ļoti gudri stāstīju. Interesanti, ka tas pats notika arī zīmēšanā. Tā ka, ja man tagad, pēc vairāk nekā 40 gadiem, ko esmu nomācījis, prasītu, kas es esmu - varētu godīgi teikt, ka esmu skolotājs.

- Cik zinu, jūs nebijāt īpaši iemīļots skolotājs.

- Ir divi ceļi: viens - tāda liela slavinašana. Bērniņš ir kaut ko baigi stulbu uzvilcis un visi viņam lēkā apkārt: *vai cik brīnišķīgi un kolosāli! Tu taču esi mākslinieks!* Un otrs ceļš - kaut arī ļoti smagiem līdzekļiem, bet piespiest viņu izdarīt. Un tas ir ļoti sāpīgs ceļš. Atceries, kā mēs kādreiz vilkām visas tās svītrīņas, štrihus... Tas taču bija ārpriests, un vai tad es nerēdēju? Bet es redzēju arī, kā tam pirmajam, kurš dabūja pieci, spīdēja acis! Un tad pārējie pārliecinājās, ka to ir iespējams iemācīties un piecinieki nāca rindām! Tā ir cīņa par cilvēka dvēseli, kas, starp citu, pašlaik vairs skolā nenoiet. Jo vienkāršāk ir pateikt: *es nesaprotu*. Nav ko brēkt, ka nesaprot, kā jāvelk elipse. Tas ir pavisam vienkārši - jāuzvelk kādas 300 elipses un tad jau sāks iznākt! Cik tu esi uzvilcis? Četras? Nu un cik tad vēl ir palikušas? 296! Mācīšanās ir darbs - ārkārtīgi smags

OJĀRS BĒRZIŅŠ

dzimis 1926.gada 29.jūlijā, Rīgā.

Mācījies Skolotāju institūta pamatskolā, Evanģēliski luteriskās baznīcas ģimnāzijā (tagad 4. vidusskola). Vienu gadu studējis mākslas zinātni Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātē. Pedagoģiskās iemaņas ieguvis Rīgas 4.vidusskolas pedagoģiskajā klasē, Cēsu skolotāju institūtā, Skolotāju kvalifikācijas celšanas kursos. Tēlotājmākslas skolotājs Salaspilī no 1972./73. mācību gada līdz 1991.gadam, kad aiziet pensijā. 1995.gada 1.septembrī sāk strādāt Salaspils Mākslu skolā. Precējies, ir divas meitas.

ESMU TIKAI SKOLOTĀJS (BET SARGOS BŪT UČUKS)

darbs.

- Kāpēc tas vispār būtu jāprot? Vilkt elipses, zināt vēsturiskus faktus?

- Fakti nav jāzina! Bet tos nevar saprast, ja nezina. Fakti ir galīgi nesvarīgi, bet ir jāiemācās no tiem izdarīt secinājumus, domāt. Ar zīmēšanu ir tas pats. Jo roka ir smadzeņu turpinājums. Smadzeņu domā, roka izdara. Ja roka nevar izdarīt, tad tu savās smadzenēs vari izdomāt nezina ko, taču tas nekad neparādīsies uz papīra. Protams, viena pati roka bez smadzenēm arī ir ļoti bēdīgi...

- Jūs sevišķi nav mīļojuši arī skolēnu vecāki. Kāpēc?

- Ir tāds sakāmvārds: *nekad zagli nesauc par zagli un muļķi par muļķi. Tad ilgi dzīvosi un tev labi klāsies*. Man tas ne vienmēr izdodas, bet muļķiem ļoti nepatīk, ja viņus sauc par muļķiem. Vienreiz kaut kādā vecāku sapulcē man bija jāstāsta, kas pa vasaru bērniem būtu jāmača, lai sagatavotu viņus 1.klasei. Es ieeju tajā klasē, kur pilns ar apkārtejo institūtu direktoriem un direktoru vietniekiem, docentiem un profesoriem - ārkārtīgi izmeklēta sabiedrība. Un es viņiem saku, ka nav jau nemaz jāzīmē, varbūt tikai kādreiz pastaiģājoties jāpievērš bērna uzmanība tam, ka katrs koks ir citādi zaļš, ka koki nav vienādi... Uzreiz šausmīgs troksnis, visa tā auditorija ceļas kājās... Es tiešām biju nobijies - kas tagad notiks, ko es tādu esmu pateicis? Sītis mani, vai? Nē, visi lūr laukā pa logu, vai patiešām zāle ir zaļāka par kokiem. Zinātņu doktori, ne jau kaut kādi sikmaņi! Bet *normālam* cilvēkam ir tā: debesis gaišzilas, koks - zaļš, stumbrs ir brūns, jūra - tumši zila. Un tad es atceros, kā reiz pirmajā klasē kāda mamma kļiedza: manam bērnam atkal divnieks! Kāpēc?- Tāpēc, ka

viņš nav iemācījis otro kompozīcijas likumu - *neko vienādu!* - Ziniet ko, es esmu docente, mans vīrs ir pasniedzējs augstskolā, un mēs visu dzīvi esam nodzīvojuši, neko nezina par kompozīciju, un esam sasnieguši stāvokli sabiedrībā... Un tādā garā. Šķirāmieši kā ienaidnieki. Puika beidza 9.klasi un tā mamma atnesa man lielu rožu pušķi: skolotāj, jums bija taisnība. Es ļoti atvainojos... Tas gan bija vienīgais gadījums, kad saņemu komplimentu no mammas, kas deviņu gadu laikā kaut ko bija sapratusi.

- Savulaik, pateicoties jūsu iniciatīvai, tika izveidota pirmā skola ar zīmēšanas novirzienu.

- Drīzāk gribētu teikt, ka šo skolu izveidoja, pateicoties tādiem diktī *svaigiem*, līdz tam nerēdžētiem bērnu sasniegumiem. Toreiz zīmēšanā valdīja no cara laikiem nācis *akadēmisms*. Būtībā nebija nekādas metodikas - noliek tev priekšā putnu būri un zīmē! Ja nav putnu būra, noliek radioaparātu un liek zīmēt putnu būri. Un skolotājs pa to laiku labo burtiņas. Mākslinieks Petraškēvičs, pie kura es gāju kursos un vēlāk studijā, bija pirmais, kurš pateica, ka tā tālāk dzīvot nedrīkst - kaut kas ir jādara, lai zīmēšanu padarītu par mācību

priekšmetu, un tāpēc ir ļoti daudz jāzina. Bet, kas ir jāzina, to viņš vēl nevarēja pateikt. Nu un tā tas sākas. Un Latvijai savienības mērogā bija kolosāli sasniegumi zīmēšanas mācīšanā. Uz Salaspili ir braukuši no Maskavas un Vladivostokas... Igaunī ļoti bieži brauca. Noskatījās visu, ko mēs te darām un nākošajā gadā tas viss jau bija Igaunijas skolu programmās, un pēc gada viņi brauca atkal. Mums tas skolu

programmās nav vēl šodien! Tā ka Salaspils idejas ir iedzīvinātas kaut kur citur - Maskavā, Vladivostokā un, protams, Igaunijā.

- Zinu, ka jūs pasniedzāt zīmēšanas metodiku arī Mākslas akadēmijā.

- Jā, kādu laiku. Bet tur bija ļoti garlaicīgi, jo tā saucamie studenti nebija apjēguši, ka metodika ir ļoti vajadzīga. Viņiem bija garlaicīgi, un arī man. Tā mēs šķirāmieši.

- Jūs neesat domājis apkopot savu pieredzi kādā mācību grāmatā?

- Esmu domājis, bet man vienmēr licies, ka vēl jau ir laiks, ka varu svētsvinīgi neko nedarīt, vai darīt kaut ko citu. Būtībā nav jau nekādas *manas pieredzes*, es jau neko neesmu izdomājis, es vienkārši esmu kaut ko sagramstījis, sakrāmējis tos *graudīņus* tādā ču-piņā, kas atbilst manām vajadzībām, un nekur nav teikts, ka tas derētu arī kādam citam.

- Bet tā tomēr ir skola un katrai skolai ir sekotāji.

- Tā neapšaubāmi ir skola... Bija jau tik tālu, ka taisījāmieši izdot krāsu mācību - to mūsu Salaspils metodi. Tad, kad tas viss bija uzrakstīts un sagatavots iespiešanai, uzradās līdzautori. Grāmata varēja iznākt, ja ierakstītu, ka zinātniskais

konsultants ir bijis tāds un tāds. Es teicu, ka man tas nav vajadzīgs un tā grāmata arī neiznāca. Šodien tas viss, protams, atkristu, bet grāmata izmaksātu ārkārtīgi dārgi, un kas tādu dārgu grāmatu pirktu? Un tas manuskripts tā arī pazuda ministrijā. Varbūt tagad kāds diplomdarbus raksta akadēmijā, nezina... Galu galā - ne jau mana tā gudrība. Tā ir pasaules gudrība. Kur nākusi, tur lai arī iet.

- Ļoti daudzi Salaspils 1. vidusskolas absolventi ir iestājušies un beiguši Mākslas akadēmiju. Vai ir kāda atgriezeniska saite?

- Būtu ļoti svarīgi savākt viņus visus kopā. Jura Putniņa ierosinājums, ka vajadzīga mākslinieku darbnīca un mākslas galerija, varētu būt materiālais pamats, kas viņus vienotu. Tas būtu liels spēks. Un, ja tāda Salaspils mākslinieku apvienība izveidotos, varētu ļoti daudz izdarīt gan tīri vizuāli, gan kulturāli. Bet šī apvienība ir jāorganizē! Man tur iekšā jaukties nav nekādu morālu tiesību, jo viņi ir akadēmiski izglītoti mākslinieki, bet es tikai kaut kāds skolotājs. Tās ir divas dažādas profesijas. Un skolā viņi neatgriežas tāpēc, ka, pirmkārt, tur ārkārtīgi maz maksā un, otrkārt, skola nosūc radošos spēkus. Tā kā Purvītis savā Rēveles posmā tūlīt pēc skolas ar krāsu kasti skrēja gleznot. Bet kas tur ir no tā Rēveles posma? Bleķis! Tik vien kā tas paraksts - *W.Purwit*.

- Bet jūs taču pats arī kādreiz gleznojāt?

- Jā, reizēm man nāk tādi ļoņi virsū, bet es nedomāju, ka tā ir māksla. Māksla prasa ļoti daudz darba, laika un līdzekļu. Tur ir daudz jāstrādā, lai sasniegtu kaut kādu līmeni. Es zinu, kādam tam līmenim ir jābūt, bet tas nenozīmē, ka es pats varētu to izdarīt. Tas tāpat kā amerikāņu peldētājiem ar treneri - viņi *dabon* olimpisko zeltu un met treneri baseinā, bet izrādās, ka šis neprot peldēt...

- Vai jums nav žēl, ka ir pārtrūkusi šī tradīcija - salaspilieši kā Mākslas akadēmijas studenti?

- Pasaulē viss notiek tā kā tam ir jānotiek. Es nedomāju, ka tie, kuri to akadēmiju ir beiguši, jūtas īpaši laimīgi - viņi jau tagad nevienam nav vajadzīgi. Latvijai šobrīd mākslinieku ir par daudz. Turklāt es nedomāju, ka Mākslas akadēmija šodien ir nopietna mācību iestāde, kādai tai vajadzētu būt. Ja cilvēks beidzis akadēmiju, tas vēl nenozīmē, ka viņš ir mākslinieks. Viņš ir tikai cilvēks, kurš beidzis akadēmiju.

- Jūs teicāt, ka zināt, kādai jāizskatās mākslai. Kāda izskatās laikmetīgā Latvijas māksla?

- Domāju, ka šobrīd nav Latvijas mākslas. Ir kaut kāda amerikāņu, kaut kāda Rietumu māksla. Tirgus prece. Tā nav profesionāli vāja, profesionāli tā ir ļoti augstā līmenī, taču tā nav latviešu māksla.

- Bet tā ir Latvijas māksla.
- Latvijas, jā... *MADE IN LATVIA*. □

Gatis PURIŅŠ

Ja Jums ir vajadzīga:

- 1. pašvaldības policijas;
- 2. ugunsdzēsēju;
- 3. ūdensvada un kanalizācijas nodaļas;
- 4. veterinārārsta, apsēklotāja;
- 5. ātrā medicīniskā un cita veida palīdzība ekstremālos gadījumos;

zvaniet: 40001 vai 40003!

PILSĒTAS ZIŅAS

PAGĀJUŠAJĀ NEDĒĻĀ

Nedēļas laikā traumpunktā apkalpoti 26 cilvēki, no kuriem 6 bērni.

Suņi sakoduši 4 cilvēkus, to skaitā 3 bērnus. Viens sakostais nogādāts slimnīcā. No ērcēm cietuši 11 cilvēki, no tiem 2 - no Doles salas un *Silavas* - hospitalizēti ar ērcu encefalīta diagnozi. Abi gadījumi, kad ar medikamentiem saindējušies 2 bērni, beigušies veiksmīgi. Arī ceļu satiksmes negadījumos cietuši 2 bērni, no kuriem viens hospitalizēts.

23.- 24. jūnijā

Traumpunktā palīdzība sniegta 8, pārsvarā iereibušiem, cilvēkiem.

24. jūnijā

Rīgas 1. slimnīcā ar smagām traumām nogādāti divi iereibuši motociklisti no Doles salas.

25. jūnijā, 20.04

Palīdzības dienests saņem informāciju par, iespējams, ar traksērgu slimu suni pie mājas Vitola ielā 8. 21.40 pie stadiona dzīvnieku likvidē zemessargs Brūveris. A. Grasis suņa galvu aizved uz laboratoriju, savukārt sanitārais ārsts O. Šmits ķermeni aizved uz suņu krematoriju *Ličas*.

26. jūnijā, 14.55

Par zādzību veikalā *Matiss* (Līvzemes ielā 8) pašvaldības policisti aizturēja kādu sievieti.

27. jūnijā, 23.12

Enerģētiku ielas 19. nama liftā iestrēdzis cilvēks.

28. jūnijā, 12.30

Salaspils universālveikalā at-rasts aptuveni trīs gadus vecs

bērns. Viņš nogādāts kriminālpoli-cijas nodaļā.

28. jūnijā, 16.55

Pašvaldības policija par velosi-pēda zādzību Salaspils policijas nocirknī nogādāja braļus Alek-sandru (11) un Anatoliju (8) no Rī-gas ielas.

28. jūnijā, 19.35

Enerģētiku ielā 19. atkal iestrē-gusi lifta kabīne ar cilvēkiem.

28. jūnijā, 23.30

Malu zvejnieki liek tīklus pie Rīgas HES tilta.

29. jūnijā

Kāds rīdzinieks, atgriežoties no Baltkrievijas, pēc grādīgu dzērie-nu lietošanas izlēcis no autobusa. Ceļotājs nogādāts Rīgas 7. klīnis-kajā slimnīcā.

29. jūnijā, 19.15

Pie pagraba Enerģētiku ielā 11 sakurināts ugunskurs.

30. jūnijā, 17.35

No cisternām Granīta ielā pie Acones stacijas, uz Salaspils un Stopiņu pagasta robežas, notiek ķīmisko vielu noplūde. Neiztrali-zēšanas darbus veica Rīgas uguns-dzēsības brigāde.

30. jūnijā, 23.40

Skolas ielā 15 regulāri uzlauž dzīvokļa durvis 1. grupas invali-dam.

Informācija saņemta no palīdzības dienesta un pašvaldības policijas; šie dienesti atbild par ziņās minēto faktu precizitāti.

Sagatavoja **Jānis VANAGS**

KATOĻU DRAUDŽU KAPUSVĒTKI NOTIKS:

- 7. jūlijā, pl. 13 - SALASPILS vecajos kapos - Sv. mise;
- 14. jūlijā, pl. 14 - OGREGALA kapos;
- 21. jūlijā, pl. 15 - Tilderu - jauna-jos SALASPILS - kapos - Sv. mise pl. 13, domē;
- 28. jūlijā, pl. 15 - BIRZGALES kapos;
- 4. augustā, pl. 15 - DOLES SALAS kapos, Sv. mise pl. 13, do-mē;
- 11. augustā, pl. 15 - CIEMUPES

- kapos;
- 18. augustā, pl. 15 - OGRES kapos;
- 1. septembrī, pl. 15 - vecajos IKŠĶILES kapos;
- 8. septembrī, pl. 15 - jaunajos IKŠĶILES kapos.

LUTERĀŅU DRAUDŽU KAPUSVĒTKI NOTIKS:

- 4. augustā: pl. 12 - SALASPILS vecajos kapos;
- pl. 14 - DOLES SALAS kapos;
- pl. 15.30 - TILDERU kapos.

SLUDINĀJUMI

PĀRDOD

☛ Piena separatoru (iepakojumā). Tāl. 521040 (vakaros).

☛ Audi - 100 (2,2 l, 1983.g.). Tāl. 9-44284, mob. tāl. 8-29-344392.

☛ Rūpniecisko (208. klases) over-liku. Tāl. 9-45960, vakaros.

MEKLĒ DARBU

☛ Plaša profila celtnieks, krāso-tājs, apmetējs, flizētājs utt. Tāl. 9-42848, Aleksandrs.

MAINĀ

☛ 1,5-istabu dzīvokli pret 4-istabu dzīvokli "poļu"mājā vai pret 4-istabu dzīvokli pilsētas domes rajonā (bijušajās padomju saimniecības teritorijā). Zvanīt vakaros pa tālr. 9-46297.

☛ 2-istabu privatizētu dzīvokli lauku teritorijā pret 2-istabu dzīvokli HES rajonā vai bijušās pad.saimniecības teritorijā. Tāl. 47001, zvanīt pēc 21.

Veterinārārsts.
No 5. jūlija, darbdienās.
tāl. 9-46472
mob. tālr. 8-29-213019.

IEPAZIŠANĀS

☛ Es ticu, ka ir laime, tikai vienam to neatrast.

Es ticu, ka ir mīlestība, un gribu laimīgs būt.

Ja domājat tāpat un nebaidāties no manas atrašanās vietas, tad at-rakstiet! Iegūsīt patiesu, uzticīgu draugu. Man (26, 176), simpātisks optimists. Es neprasu daudz, tikai saprast mani. Varat nebūt viena.

Rakstīt: LV-5400, Grīvas cie-tums, 28 k. Rolandam K.

PĒRK

☛ Steidzīgi - tvaika katlu armatūru: - ventiļus, no 0,15 līdz 50 mm diametrā, - ūdens līmeņa rādītājus, - biezsienu 50 mm melnmetāla caurules.

Tāl. 40498, 41169.
☛ SIA "SALVIJA" siltumnīcu veikalā *Gunita* (Gaismas ielā 8) ie-pērk stikla taru: 3; 2; 0,75; 0,5 litru un mazāka tilpuma stikla burkas. Cena pēc vienošanās. Tāl. 40498, 41169.

Daugavas muzejā 10. jūlijā atklās Vijas Dzintares tēlniecības darbu izstādi.

SPORTS

HIP, HIP - URĀ SALASPILIJ!

Nosvinējuši Līgo svētkus, Lat-vijas izcilākie sportisti (veterānu statusā esošie) sapulcējās uz 33. lauku sporta spēlēm, kas no 28. līdz 30. jūnijam norisinājās Preiļos.

Rīgas rajona izlasē, ko vadīja Līvija Indriksone, bija iekļauti arī trīs salaspilīeši - J.Žukova, J.Koz-lovskis un E.Konstatinovičs.

Sacensību organizācija bija teicama: ar dalībnieku parādi. valsts karoga uzvilšanu, mūziku, tiesnesiem, ēdināšanu, apbalvo-šanu un balli vakarā! Bet, kad 100 m skrējienā sīvā cīņā J. Žukova

ieguva zelta (!) medaļu, mūsu līdzjutēji tribīnēs skandēja: "Hip, hip - urā Salaspilij!"

Kopvērtējumā Rīgas rajona izlase startēja veiksmīgi. Basket-bolīstī un volejbolīstī (vīrieši) ie-guva 1. un 3. vietu, šautriņu metēji - 4. vietu. Zelta medaļu uz mājām pārveda arī siguldiete Astrīda Apa-re (tāllēkšanā).

Un tā - uz redzēšanos Ventspili, kur augustā veterānus gaida sporta karalienes piekritēji!

Juris LARINS

DAŽĀDI

☛ Izstrādājam apzaļumošanas projektus, realizējam tos. Piegādā-jam stādāmos materiālus. Tāl. 9-45133 (vakaros).

☛ Nacionālais botāniskais dārzs izsludina k o n k u r s u tirdzniecības vietai (ar pārtikas produktiem vai kafejnīcai) dārza teritorijā. Si-kāka informācija pa tālruni 9-45460.

☛ Salaspils pilsētas domes jaunie-šu kamerkoris "TIĀDE" aicina vi-sus uz sezonas noslēguma koncer-tu, kas notiks š. g. 5. jūlijā Salas-pils pilsētas domes zālē plkst. 19.00.

REPLIKA

Nepārpildiet atkritumu tvertnes ne tikai ar cementa maisiem un au-tomašīnu detaļām (J.Vanags, *Salaspils Vēstis*, 21. jūnijs), bet ne-pārbļīvējiet tās arī ar izravētājam nezālēm!

No tām izdevīgāk izgatavot kompostu un izlietot to dārza augsnes uzlabošanai.

H. VASILIS

PATEICĪBA

Paldies Saulei, kas tik mīļi apspīdēja Doles salu Pēterdienā! Paldies visiem spietotājiem: Ši-rantu un Treibahu ģimeņu ansamblim, Luksu ģimenei un Lāsmāi, Dudkinu ģimenei un Ingai, Ilonai, Salvim un Ģēģeru ģimenei, Putni-ņu ģimenei, Kaktiņu ģimenei un Ludmilai, Koroševsku, Kalniņu ģimenēm un Ainai, *Māras bēr-niem*. Paldies visiem, kuriem šī diena bija darba diena!

Liels paldies Priedes kungam un viņa ģimenei par zirga nomu!

Paldies klausītājiem, kuri mūs atbalstīja! Īpašs paldies domes priekšsēdētājam Putniņa kungam, bez kura atbalsta *Spiets* vispār nevarētu pastāvēt!

"Spieta" krustmāte INGRĪDA (jaunais tālrunis - 43197)

Izgriez un atsūti! **bezmaksas privātsludinājums**

PĀRDOD	PĒRK	MAINĀ	IRĒ	IZIRĒ	MEKLĒ DARBU	PIEDĀVĀ DARBU	IEPAZIŠANĀS	DAŽĀDI	VAJADZĪGO PASVĪTROT!
--------	------	-------	-----	-------	-------------	---------------	-------------	--------	----------------------

Bez maksas tiek publicēti visi privātpersonu nekomerģiālie sludinājumi, kas rakstīti uz "SV" publicētajām veidlapām. Uz vienas veidlapas rakstiet tikai viena veida sludinājumu! Redakcija ir tiesīga sludinājumus rediģēt un nepublicēt ētiskām normām neatbilstošus tekstus.

Sludinājumus var iesniegt personiski vai arī nosūtīt tos redakcijai pēc adreses: **nedēļraksts "Salaspils Vēstis", Līvzemes ielā 8, p.n. Salaspils-1, LV-2169.**